

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové Ph.D. v právní věci žalobce: **TEREAL, spol. s r. o.**, se sídlem Kubelíkova 1224/42, Praha 3, zastoupený JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem se sídlem Mírové náměstí 157/30, Litoměřice, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 61, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 10. 2007, č. j. 15 Ca 302/2006 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 5400 Kč do 15 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení, k rukám JUDr. Ing. Vladimíra Nedvěda, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 25. 10. 2006, č. j. 14947/06-1200, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu v Litoměřicích ze dne 3. 4. 2006, č. j. 47571/06/196912/6836, kterým byla žalobci dodatečně vyměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2001.

Žalobce napadl dne 27. 12. 2006 rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který ji rozsudkem ze dne 24. 10. 2007, č. j. 15 Ca 302/2006 - 27, zamítl Kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti uvedenému rozhodnutí krajského soudu zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 8. 2008, č. j. 5 Afs 19/2008 - 56.

Nálezem Ústavního soudu ze dne 18. 4. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2656/08, byly k ústavní stížnosti stěžovatele zrušeny zmiňované rozsudky Nejvyššího správního soudu i Krajského soudu v Ústí nad Labem.

V důsledku nálezu Ústavního soudu již neexistuje kasační stížností napadané rozhodnutí krajského soudu, nejsou tedy splněny podmínky řízení o předmětné kasační stížnosti, přičemž tento nedostatek je neodstranitelný. Nejvyššímu správnímu soudu tudíž nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Pokud jde o náklady řízení, podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Ovšem podle

§ 60 odst. 8 s. ř. s., jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy soudní řád správní stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo. V daném případě Nejvyšší správní soud shledal tyto důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů stěžovateli, neboť Ústavní soud dospěl k závěru, že správní soudy měly povinnost shledat rozhodnutí finančních orgánů nezákonnými, neboť byla podle názoru Ústavního soudu vydána po uplynutí prekluzivní lhůty pro vyměření daně dle § 47 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Stěžovatel tedy měl v konečném důsledku ve věci úspěch, byť mu původním rozsudkem Nejvyššího správního soudu, který byl následně Ústavním soudem zrušen, náhrada nákladů řízení přiznána nebyla.

Náhradu nákladů řízení tedy tvoří částka 3000 Kč za zaplacený soudní poplatek, dále částka 2100 Kč za jeden úkon právní služby advokáta spočívající v podání kasační stížnosti a paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč [§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů], celkem tedy 5400 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 12. května 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu